

Bratru Jaro Křivohlavému k narozeninám

Je-li člověk v osmdesáti letech tak křepký, že nevěříte jeho věku, není to úplně běžné, spíše naopak. Má-li nadto v rozhovoru s vámi v očích plaménky trochu šibalského veselí a upřímný úsměv na tváři, jímž vás přivítá ve dveřích kostela dřív, než si vybalí své milované housle, můžete jen žasnout nad tou přemírou energie a tak trochu závidět, i když to zrovna není hezké. A pak vám položí - jakoby nic - na stůl svou knihu. Je o odpouštění, roztomilá a chutná, krásně vypravená na cestu do světa karmelitánským nakladatelstvím. Prozatím je poslední v řadě knih, jež náš svěží osmdesátník napsal.

Tvořivost v pozdním věku je opravdu nesamozřejmý dar; byl dán nemnohým. Ale bratr profesor Křivohlavý těch darů dostal víc. Šťastné manželství, děti a vnuci, z nichž má oprávněnou radost, dar komunikace v několika světových jazycích, slunnou povahu - však už jeho jméno voní po jarní zeleni, hýčkané zářivými paprsky. Jako by něco hřejivého pronikalo i jeho profesi klinického psychologa; ani po zkušenostech z nacistického koncentračního tábora, kam se dostal už jako student, ani po všech - často náročných - setkáních s pacienty, neztratil

svou laskavost a humor. Vysvětlením může být i jeho heslo, které zní: „Překážky na cestě k smysluplnému a nadějnému cíli byly, jsou a budou. Ale krize jsou příležitostmi ke zrání osobnosti a k získávání darů životní moudrosti.“ (O odpouštění s Jaro Křivohlavým, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, str. 5)

O cíli životní cesty, který v sobě skrývá smysl i naději, ví patrně jen ten, kdo dostal dar víry. Je to obdarování největší, které umožňuje dívat se s radostí vpřed i v osmdesáti letech. Univerzitní profesor PhDr. Jaro Křivohlavý, CSc. v radostné důvěře pokorného křesťana tento výhled má. Svou poslední už zmíněnou knihu končí vyznáním hříšníka, který musí předstoupit před Boží tvář. „Řekne jediné slovo a bude mít pravdu. Řekne: ‚Hříšník‘ - a bude mít pravdu. Věřím však, že v této chvíli položí Pán Ježíš Kristus na mé rameno svou ruku a řekne: ‚Otče, i za tohoto hříšníka jsem zemřel. Prosím, odpusť mu.‘ To mi dává naději.“

Přejeme našemu milému bratru, který dne 19. 3. 2005 slaví své jubileum, aby v této naději směl spolu se svou manželkou Martou dojít radostně až do cíle - spolu s námi všemi, kteří jej máme rádi.

Luděk Rejchrt